

klageadgang, at kontohaveren vedlægger en opgørelse fra pengeinstituttet over, hvorledes afgiften er beregnet. Kontohaveren skal samtidig anføre, hvorfor denne mener, at afgiften er forkert opgjort, og vedlægge pengeinstituttets kommentarer hertil.

Ændringer vedrørende den foreløbige afgift kan ikke indbringes for landsskatteretten.

Ligningsrådets afgørelser om den endelige afgift kan påklages til landsskatteretten, hvis afgørelse kan indbringes for domstolene. Fristen herfor regnes fra det tidspunkt, den afgiftspligtige har fået meddelelse fra statsskattedirektoratet om ligningsrådets ændring af afgiften. For pengeinstitutordninger regnes klagefristen fra det tidspunkt, hvor kontohaveren har fået meddelelse fra pengeinstituttet om ændringen.

Klage over ændring af afgiften medfører ikke, at fristen for at indbetale afgiften udsættes.

Til § 19

Den foreslåede rentesats på 1,3 pct. pr. måned svarer til den rentesats, der gælder for indeholdelsespligtige ved for sen indbetaling af A-skatte.

Forrentningen af det for lidt eller for meget betalte afgiftsbeløb regnes fra afgiftens forfaldstidspunkt, dvs. den 15. juli i afgiftsåret for så vidt angår a contobetaling, og den 15. juli i det følgende år for så vidt angår den endelige afregning af afgiften. I de i § 13, stk. 2, nævnte tilfælde er afgiftens forfaldstidspunkt den 15. december, og forrentningen sker fra dette tidspunkt.

Til § 20

Såfremt opgørelsen ikke indgives rettidigt, kan statsskattedirektoratet opgøre afgiftsgrundlaget skønsmæssigt og opkræve afgiften på dette grundlag, efter at spørgsmålet har været forelagt ligningsrådet.

I disse tilfælde bæres afgiften og tillægget for for sen indbetaling af afgiften af det pågældende pengeinstitut og ikke af den enkelte afgiftspligtige kontohaver.

Statsskattedirektoratet kan efter *stk. 2* pålægge de indberetningspligtige at give oplysninger ud over dem, der er indeholdt i opgørelsen af afgiftsgrundlaget, til brug for kontrolarbejdet. Denne mulighed for at få yderligere oplysninger kan blive aktuel, enten som led i kontrollen med afgiftsgrundlaget eller ved klage over afgiftsberegningen. De nødvendige oplysninger kan på samme måde,

som det kendes inden for skattelovgivningen, fremtvinges ved pålæg af daglige boder.

Til § 24

For de efter § 2, stk. 1, afgiftspligtige institutioner skal urealiserede og realiserede kursgevinster og -tab efter hovedreglen i § 4, stk. 3, opgøres med udgangspunkt i den enkelte institutions anskaffelseskurser.

For at forhindre, at afgiftsgrundlaget nedbringes ved at de afgiftspligtige realiserer kursgevinster i 1983, hvor kurserne hidtil er steget væsentligt i forhold til årsskiftet 1982-83, foreslås det i *stk. 1*, at anskaffelseskurserne ved udgangen af 1982 for den enkelte institution anvendes ved udgangen af 1983 for de obligationer, som befandt sig i beholdningen såvel ved udgangen af 1982 som ved udgangen af 1983.

For at forebygge forsøg på at nedbringe afgiftsgrundlaget foreslås det tillige i *stk. 2*, at kursgevinsten skal inddrages i afgiftsgrundlaget, hvis en institution i 1983 nedbringer sin beholdning i en obligationsserie ved salg. Kursgevinsten skal indgå i saldoen efter § 4, stk. 4, og medregnes således i afgiftsgrundlaget fra og med 1984.

Til § 25

Pengeinstitutterne har normalt ikke registreret anskaffelseskurserne for værdipapirerne i deres kunders kapitalpensionsdepoter. Med henblik på at opnå et konkurrenceneutralt udgangspunkt for opgørelsen af urealiserede og realiserede kursgevinster og -tab, jfr. § 4, stk. 3 og 4, foreslås det, at der beregnes et tilnærmet udtryk for visse af de afgiftspligtige institutioners gennemsnitlige anskaffelseskurser ved udgangen af 1983. Dette sæt kurser anvendes på obligationer i pengeinstitutordningerne.

Kurserne beregnes ud fra de gennemsnitlige anskaffelseskurser ved udgangen af 1982 for obligationsbeholdningerne i livsforsikringsselskaber, Statsanstalten for Livsforsikring, tværgående pensionskasser, Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lonmodtagernes Dyrtidsfond. Der reguleres for obligationstilgangen i 1983. Obligationer i en given serie anses således for at være købt til samme kurser i pengeinstitutordningerne som i institutionerne.

For de meget beskedne beholdninger af pantebreve i kapitalpensionsdepoterne foreslås anvendt kurs 85, jfr. § 5 i lov nr. 696 af 21. december 1982